

КАКЪВЪ БЪШЕ НАЙДЕНЪ.

айденъ бѣше всѣкога сърдитъ и всѣкога се караше съ сестра си Еленка. По нѣкога той даже ъ би-
ѣше, защото тя не го оставѣше да прави лоши работи. Единъ день майка му приготви сладки нѣща и ги скри въ долапя. Найденъ знае-
ше това и колкото пѣти му дохож-
даше на умъ все искаше отъ се-
стра си. Безъ да знае майка ѝ тя
вече нѣколко пѣти му бѣше дала
отъ тѣхъ, но когато видѣ, че ос-
таватъ малко и нѣма да останѣтъ
за гоститѣ, тя отказа да му дава
вече. Найденъ почнѣлъ да иска и да
плаче.

Като видѣлъ, че сестра му нѣма да отвори долапя и нѣма да му даде отъ сладкитѣ нѣща, спуснѣлъ се да си вземе самичкѣ. Сестра му се спуснѣла да го спрѣ, но Найденъ не искалъ да знае. Той се сборилъ съ неѣ и зелѣ да се бие. Като не можѣлъ да ѝ надвие, той ѣ удраскалъ силно по рѣката отъ гдѣто потекло кръвъ.

Еленка бѣше много умно момиче. При всичко, че Найденъ ѣ нарани толкова силно, но тя пакъ не искаше да го наскърби. Тя взе една кърпица и прѣвѣрза болното мѣсто на рѣката си.

На обѣдъ, когато седнѣхъ да ядѣтъ, майка ѝ съ-
гледа прѣвѣрзаната рѣка и ѣ попита:

— Еленке, какво е на рѣката ти, та си ѣ прѣ-
вѣрзала съ кърпа?